

Uppsats
Fortsättningskurs
STVA22
Statsvetenskapliga Institutionen
Lund Universitet

LUNDS
UNIVERSITET

Trump, TV, och Twitter

En Jämförande Studie i Uppkomsten av Donald Trumps Populistiska Uttryck
Mellan Olika Medieplattformar

Av Olof Roschat och Niklas Osterman

Abstract

Donald Trump är välkänd som USA:s ex-president, och en frispråkig användare av Twitter. I denna analys undersöker vi hur Trumps populistiska uttryningar skiljer sig mellan traditionell media, och den sociala median han ofta använde sig av. Detta görs genom en komparativ fallstudie, där vi jämför ett traditionellt tal som hölls och televiserades den 2:e december 2020 med hans Twitter feed mellan den 1:e och 7:e december 2020. Dessa analyseras genom att applicera etablerade populistiska och retoriska teorier till dem individuellt, innan en jämförelse görs för att se hur de skiljer sig.

Den huvudsakliga slutsatsen blir att Trump använder sig av traditionella populistiska medel i både hans traditionella tal och på social media. Dock verkar de populistiska elementen förstärkas av Twitter som en plattform, då plattformens korta meddelande blir mer anpassad för en förenklad diskurs jämfört med traditionell media, där vanlig logik och resonemang tar en större roll. På Twitter finns det även större möjligheter att kurera vem man är i kontakt med, och Trump engagerar sig ytterst sällan med meningsmotståndare på Twitter, då han i stället omger sig med inflytelserika liktänkande.

Ur en normativ synvinkel ser vi en fortsatt rörelse mot social media som ett potentiellt hot mot den fortsatta liberala demokratin. Twitter verkar huvudsakligen dumma ner och polarisera diskursen, och flera källor indikerar att en växande mängd personer får sin huvudsakliga politiska information från social media. För att lösa detta problem och undvika en missbildning av den liberala demokratin kommer troligen social media behöva tas på större allvar som en plattform, och modereras för att se till att den politiska diskursen inte sjunker i kvalitet.

Ordantal: 9021

Abstract	1
Introduktion	3
Forskningsfråga	3
Begrepp Lista	4
Metodik	4
Operationalisering	4
Metod	5
Urval av Material	5
Tolkning	6
Avgränsningar	7
Bakgrund och Etablerade Teorier	7
Teorier om Opinionsbildning	7
Teorier om Sociala Medier	8
Teorier om Populism	9
Teorier om Retorik	10
Analys av Tal & Twitter	11
Trumps Tal Remarks on the Presidential Election	11
Trumps Twitter Mellan 1:e och 7:e December, 2020	13
Jämförelse och Diskussion	14
Jämförelse av Traditionell och Social Media	14
Teoriprovande Aspekt	17
Normativ Aspekt	18
Avslutning	19
Sammanfattning av Resultat	19
Potential för Vidare Forskning	20
Källförteckning för Litteratur	20
Källförteckning för Tweets	23

Introduktion

Efter presidentvalet år 2020 i USA trodde upp emot 72 miljoner amerikaner att resultatet var felaktigt (Dagens Nyheter, 2020). Denna typ av splittring verkar endast bli vanligare och vanligare i modern politik, där grupper får radikalt olika verklighetssyn av en situation. Många har attribuerat detta till social media, där den republikanska högern kunde organisera sig och sprida den typen av information som kom att leda till att Washington D.C. kom att landa i ett stort uppror den 6 januari, 2021. I detta har ex-presidenten Donald Trump klart en stor roll, som den huvudfiguren bakom hela försöket att överklaga valet, och i detta är han fortfarande välkänd för sitt aktiva användande av online plattformen Twitter. Flera andra forskare har hävdad att social media bär en stor potential för både gott och ont (Ceron, 490), vilket är vad denna undersökning kommer att titta på.

Trump använde sig flitigt av Twitter, men hur kan man utvärdera dess praktiska impact på hur folk faktiskt formade sin opinion? Detta kommer vi göra genom en jämförande fallstudie, mellan ett fall där Trump uttrycker sig genom traditionella mediekanaler, och en period där han gör detsamma genom social media. Dessa två kommer analyseras och kontrasteras mot varandra, för att finna hur hans diskurs skiljer sig på traditionell media kontra social media. Därav kommer vi att använda detta för att dra slutsatser om hur politiker använder sig av retorik på social media för att sprida sitt budskap i en vidare kontext, och de potentiella hoten som social media kan presentera för en fortsatt liberal demokrati. Det är väl etablerat att för att en demokrati ska ses som legitim behöver folket ha tillgång till adekvata forum för att få information och diskutera denna (Urbinati, 59), vilket sociala medier verkar potentiellt kunna försvåra. Även teorier om opinionsbildning, sociala medier och populism finns som grund i jämförelse. Hur skiljer sig praktiskt diskursen på social media från den i traditionell?

Forskningsfråga

Med denna undersökning är vårt mål att identifiera hur Trumps budskap på social media, i detta fallet representerat av Twitter, skiljer sig från de budskap han har i traditionell media, vilket representeras av ett televiserat tal. Då ex-presidenten Donald Trump är en av världens mest välkända politiska aktörer som brett har identifierats som en populistisk figur blir han även representativ för populistiska aktörer i helhet, och hans nuvarande tillvägagångssätt är troligen relevant för hur framtida populistisk diskurs kommer föras. Därav blir den fokuserade forskningsfrågan för denna essä 'hur skiljer sig Donald Trumps populistiska uttalanden mellan Twitter och ett traditionellt tal', vilket vi använder för att forma en mer generell bild av 'hur formas populistisk opinion i social media, jämfört med traditionell media'. Med detta ämnar vi identifiera skillnaderna mellan social och traditionell medielogik, och hur politiska figurer anpassar sig till olika typer av plattformar.

Begrepp Lista

Syftet med detta avsnitt är att definiera återkommande begrepp eller sådana som är centrala i uppsatsen.

Twitter: Beskrivs som en mikroblogg där författaren kan kommunicera ut meddelanden som är max 140 tecken. Twitters styrka är dess möjlighet att sprida nyheter och annan information vid stora världshändelser. Twitter används av såväl vanliga människor som politiker och journalister. En kopplad term är **Retweets**, där en twitter användare kan dela andras inlägg genom sitt eget konto.

Sociala medier: “Är en kombination av teknologi, social interaktion och användargenererat innehåll och kan används för socialt umgänge, nyhetsförmedling, marknadsföring, organisering, kulturutbyte och underhållning” (NE.se)

Traditionella medier: Syftar på distribution av information som sker enkelriktat. Alltså media som sker enkelriktat, från utgivare till läsare. Exempel på traditionell media är Tidningar och Tv. “Traditionell media” är ett begrepp som växt sig starkt under 2000-talet. Detta för att särskilja på traditionell media och utvecklingen på internet med bloggar och andra internetforum.

Plebiscitär Demokrati: Utvecklat i teori av Nadia Urbinati, plebiscitär demokrati är en av de potentiella missbildningarna av demokrati som diskuteras i hennes bok *Democracy Disfigured*. Med detta menas ett demokratiskt system där en politisk elit huvudsakligen tävlar om folkets uppmärksamhet och stöd. I detta fall får folket, demos, liten till ingen möjlighet att faktiskt driva och uttrycka sina åsikter, och demokratiska val blir huvudsakligen en popularitetstävling om vilken politisk ledare kan vara mest övertygande för folket. Namnet kommer därav från plebiscit, folkomröstning, vilket blir folkets enda metod att praktiskt uttrycka sina politiska åsikter.

Metodik

I denna sektion diskuterar vi kort vår operationalisering och vårt urval för att undersöka detta ämne. Det finns vissa klara svårigheter som måste tacklas, särskilt runt användandet av Twitter som en källa. Dessa korta, frekventa meddelanden kräver en unik analysmetod jämfört med mer traditionella texter och tal. Att brygga dessa med traditionella tal så de kan komparativt jämföras blir en av undersökningens huvudsakliga svårigheter.

Operationalisering

För att möjliggöra en jämförande undersökning bör vissa centrala begrepp operationaliseras. Objekten som ska jämföras mot varandra i analys “traditionell media” och blogg forumet “Twitter” operationaliseras och definieras i sektionen *Begreppslista*. Nästa steg i operationaliseringen blir att göra en tydlig teoretisk definition av det som ska analyseras. Detta görs med hjälp av statsvetenskaplig litteratur. Begreppen som är centralt i undersökningen och som därför bör

teoretiskt definieras är *Populism, Opinionsbildning och Sociala medier*. Detta återgivs i sektionen bakgrund.

Vissa begrepp har inga självklara operationaliseringar av teoretiska begrepp, inga självklara sätt att samla in data eller mäta. Detta är något vi lyfter fram då det kan bli föremål för kritik (Esaiasson 59). Ett exempel på detta är *Populism*. Därför väljer vi att ta upp flera definitioner av begreppet i det teoretiska ramverket. Detta görs för att nå så hög överenskommelse mellan vår teoretiska definition av begreppen och vår operationella indikator som möjligt. Om i stället låg överenskommelse blir fallet kan mätningens validitet ifrågasättas (Esaiasson 60).

Metod

Undersökningen kommer som tidigare nämnt genomföras som en *kvalitativ fallstudie*. Mera specifikt används metoden *jämförande kvalitativ textanalys* i analysen av materialet. Metoden handlar om att den som undersöker texterna i fråga läser aktivt, ställer frågor kring textens betydelse för att sedan som läsare försöka besvara de frågorna. Frågorna som brukar ställas efter läsning är ofta vad argumenten i texten är, hur argumentationskedjan ser ut. Vad är textens poäng? Vilka slutsatser kan dras? Under vilka premisser kom texten till tryck? För att forskaren ska få en sådan förståelse behöver materialet läsas många gånger (Esaiasson 237).

Urval av Material

Efter att valt frågeställning och metod är valet av material centralt. Vart ska man leta? Nackdelen med vald metod är den praktiska begränsningen som medföljer. Den planerade analysen kräver mycket och djupgående läsning. Därför blir möjligheten till att söka brett begränsad. Risken som kommer med detta är den potentiella möjligheten att missa värdefull information i uteblivit material. Detta är någonting vi som forskare har svårt att påverka då det just är en svaghet i vald analysmetod. Reflektioner bör därav tas kring hur sannolikt det är att resultatet hade utfallit på annat sätt ifall annat materialmässigt beslut tagits. Det valda materialet kan ses som ett *typiskt* uttalande från vald undersökningperson. *Typiskt uttalande* syftar på sådant material som skapar uppfattningen att det ligger i linje med tidigare uttalanden (Esaiasson, 249).

“Det finns ingen anledning att tro annat än att resultatet ser liknande ut i de flesta materialtyper eller sakområden” (Esaiasson, 249). Materialet som ska jämföras är uttalande i olika format från dåvarande President Donald Trump. Det ena analys objektet som representerar *Traditionell media* är ett TV-sänt tal den 2 december 2020. Talet har fått sådant genomslag att det kallas för “*Remarks on the Presidential Election*”. Talets omfattning är av sådan att det ska vara till nongs för att möjliggöra en djupgående analys. Det är även Trumps första stora offentliga framträdande efter sin förlust av presidentvalet 2020, och ses som många vara startskottet för en mer populistiskt radikaliserad konservativ politik. Då den populistiska retoriken är i särskilt starkt bruk här blir det en användbar källa att analysera. Transkribering av det tv-sända talet möjliggörs med hjälp av universitetet i Santa Barbara. Universitetet sammanställer alla yttranden Amerikas

presidenter gjort i en databas. Transkribering är därför färdiggjord vilket möjliggör att genomföra undersökningen inom de tidsramar som finns.

Undersökningens andra analysvariabel blir en tidsserie Tweets från Presidenten. Tweetsen som kommer behandlas är mellan datumen 1:a till och med 7:e December 2020. Inhämtandet av Tweetsen görs också fram universitetet i Santa Barbera, då det även sammanställer presidentens publiceringar på sociala plattformar. Den övervägande anledningen till vald tidsperiod är att det är under samma period som det traditionella talet äger rum. Detta för ökad trovärdighet i att åsiktsbildning och rådande situation ska vara så lika som möjligt i bägge uttalanden. Precis som det televiserade talet faller detta kort efter USA:s presidentval 2020, och var en period då Trump var särskilt aktiv i att föra en populistisk agenda. Anledningen till att en relativt lång period undersöks är för att uppnå en lämplig mängd material. Totalt blir mängden material under samma period liknande till längden av presidentens traditionella tal, vilket hjälper med den jämförande analysen. Under vald period kommer inget urval göras utan i stället analyseras alla presidentens tillgängliga inlägg på plattformen.

Trovärdigheten för en undersökning kan tänkas äventyras om inhämtat material kan ses som tvivelaktigt. Då en del av undersökning syftar till att analysera retoriken i språket är trovärdigheten i transkriberingen av största vikt. Det finns även en svårighet att vissa av de tweets Trump har publicerat länkar till tweets och konton som nu är avstängda från Twitter, och därav inte längre tillgängliga. Dessa tweets kommer inte att inkluderas i analysen, då Trumps potentiella kommentarer på en retweet som inte går att läsa saknar allt för mycket kontext.

Retweets presenterar en unik situation, då detta är andras meddelanden på Twitter som Trump har vidarebefordrat. Dessa kommer fortfarande att analyseras, även om de inte direkt är Trumps egna publikationer. Faktumet att han delar och vidarebefordrar upplägg från vissa specifika individer, huvudsakligen andra konservativa politiska figurer, blir ändå en påtaglig händelse på social media som påverkar hur hans följare ser honom. Därav kan de typer av retweets han gör fortfarande ge konkret information.

Tolkning

Någonting vi förstår tidigt i vår undersökning och som vi vill lyfta fram är hur vi tolkar texterna i vår textanalytiska metod. Tolkningsperspektivet bör anpassas efter *genrebestämning*. Anledningen till detta är för att varje text har sitt sätt att uttrycka sig och bör därför delas in i genre. Därför bör detta tas i beaktning då olika textförfattare hade olika förhållanden att anpassa sig efter när de skrev texten (Essiason, 251).

Det är omöjligt att veta vilken mängd eftertänksamhet Donald Trump har lagt ner innan han anför sina tankar. Men det är inte omöjligt att tro att talet han håller i traditionell media tagit längre tid att förbereda än vissa uttalanden han gör på sociala plattformar. Detta grundar vi endast i att det mera traditionella talet uppmätts i över en och en halv timme i sitt framförande. Medan många av hans tweets endast är nån rad långt. Det man dock kan anta med all säkerhet är att personen vi väljer att analysera kan vara säker på att hans uttalanden kommer uppmärksammas. Detta antagande kan man göra med avseende till att hans tidigare uttalande ofta kan ses som

Olof Roschat

kontroversiella och uppmärksammande. Så med bakgrunden i att hans tal i traditionell media kommer sändas på många platser runt om i världen och att hans tidigare twittrande blivit uppmärksammat viralt kan båda typerna av material kategoriseras efter samma genre när det kommer till tolkning arbetet.

Jämförelser mellan någon typ av teoretisk konstruktion ingår i alla empiriska undersökningar. Valet av jämförelsepunkter blir därför av stor vikt. Möjligheten att jämföra olika idébärares tankar på det valda ämnet för att skapa nya infallsvinklar gör undersökningen intressant (Essiason, 355). Vi har valt att studera endast en idébärare. Där fokus blir att studera hur personen kommer till uttryck i olika sammanhang i den politiska sfären. Jämförelsepunkterna kommer att bygga på en mönsteruppbyggnad, där vi undersöker hur populistiska meningar framkommer i mönster av olika scenarion och nyckelmeningar. Vidare består tolkning arbetet av valet av tolkning perspektiv. Texttolkaren bör fråga sig vad texten betyder för mig som läsare och vad den betyder för användaren.

Avgränsningar

Valet att göra en jämförande kvalitativ fallstudie av politiska uttryck från endast Donald Trump utelämnar många andra kandidater i den politiska sfären som hade kunnat varit av stort intresse. En jämförande studie av hur politiker kommer till uttryck där politiker jämförs med varandra hade varit av stort intresse. Men för att kunna möjliggöra undersökningen inom tidsramarna som är uppsatta behövde vi smala ner undersökningen ordentligt. Vi valde därför just Donald Trump då vi har följt hans politiska yttrande över lång tid, vilket skapat en nyfikenhet. I valet av definitioner av begreppet populism i vår operationalisering används är tagna från Paul Taggarts och Nadia Urbinati. Deras två teorier är inomvetenskapligt kända som representerar den idé som vi och många i det västerländska samhället kan känna igen sig i.

Bakgrund och Etablerade Teorier

Denna undersökning är till stor del teoridriven, och försöker belysa vilken effekt en inflytelserik ledares, i detta fall Donald Trump, ökade närvaro i social media kan ha på den demokratiska processen. För att få en förståelse för detta blir det värt att kort gå över några relevanta teorier som spelade stor roll i hur vi kom att tolka den data vi undersökte. Dessa teorier kan brett delas in i teorier om opinionsbildning, teorier om sociala medier, och teorier populism. Denna bakgrund är huvudsakligen relevant för att förstå varför vi valde de val vi gjorde under undersökningen, och få en bild av de teorier vi applicerade.

Teorier om Opinionsbildning

Olof Petersson presenterar i sin bok *Opinions Bildning* flera teorier runt hur folk bildar sina åsikter. En viss del av teorierna runt opinionsbildning har alltid en psykologisk vinkel, något vi inte

Olof Roschat

kommer att fokusera på under vår undersökning. En av de huvudsakliga teorierna vi kommer fokusera på är *tvåstegshypotesen*, vilken kort hävdar att flera grupper får sin information förmedlad genom två steg. Först från en officiell källa som de traditionella medierna, vilket nås av informerade opinionsbildare. Dessa opinionsbildare för senare vidare sin åsikt, och sprider den till de delarna av befolkning som inte aktivt söker ut information. Genom detta finns det en liten grupp som håller relativt stor makt, då de agerar som ett filter för att styra vilken information når deras grupper. Särskilt på Twitter kan man frekvent se detta, då retweets blir ett sätt att agera som informationsförmedlare.

Flera traditionella teorier runt hur information sprider sig tas även på av Petersson, till exempel *dagordningseffekt*, *inramningseffekt*, och *framhävningseffekt*. Dessa är alla psykologiska metoder som hjälper förklara hur information sprider sig, och är inte lika centrala för undersökningen. De hjälper dock fortfarande förklara hur de traditionella medierna höll stor makt, och hur detta nu verkar utmanas mer och mer av sociala medier. *Medialiseringsteori* hävdar kort att politiker anpassar sig mer och mer till media, för att verka presentabla och få större plats i ljuset. Det man kan observera med sociala media blir fler politiska figurer som betar sig på ett mer okonventionellt sätt, något Donald Trump har fått stor uppmärksamhet för. I relevans till denna undersökning hävdar medialiseringsteori att politiker troligen kommer anpassa sitt beteende för att få större uppmärksamhet, vilket även kan appliceras till social media. Därav skulle Trump tjäna på att ha ett så stort och välkänt Twitter konto som möjligt, och man kan anta att han gör sina uttalanden med detta i åtanke.

Teorier om Sociala Medier

Sociala medier utgör ett nytt fält för diskussion där stora aktörer som traditionella medieföretag och stater inte har samma kontroll över spridningen av information. Därav blir det viktigt att även applicera nya teorier till detta, i stället för att endast försöka applicera de som redan används runt traditionella medier. Även om sociala medier har existerat en längre tid och använts för att sprida politiska meddelanden så är det ett relativt nytt fenomen att politiska figurer direkt når ut till sina supportrar genom dem. Teorierna runt social media som kommer appliceras kommer huvudsakligen från två vetenskapliga artiklar.

Artikeln *Internet, News, and Political Trust* av Andrea Ceron är en kanadensiskt studie som fokuserar på folks mediekonsumtion kontra den politiska tilliten konsumenterna känner. Ceron finner i denna studie att folk som huvudsakligen får sina nyheter från sociala medier över traditionella har en generellt lägre tillit för både politiska individer och institutioner, vilket troligtvis kan kopplas till de sociala mediernas mer alternativa natur. Faktumet att sociala medier blir en plattform för dem med sänkt tillit för institutioner kan definitivt ses som en anknytning till de populistiska metoder många anklagar Trump för att använda sig av. Denna typ av kritisk syn verkar ha blivit särskilt relevant under perioden kort efter 2020 presidentvalet, vilket är vad vi analyserar, då anklagelser om valfusk och tystandet av republikanska figurer tog en stor roll i den politiska diskursen.

Artikeln *Social Media and the Changing Ecology of News* av Nic Newman, William H. Dutton, och Grant Blank är en studie från Storbritannien, som mer fokuserar på hur sociala medier har börjat att konkurrera med traditionella, och vad deras respektive roller är. Den kan starkt kopplas till tvåstegshypotesen ur Peterssons *Opinionsbildning*, då den beskriver hur sociala medier huvudsakligen kontrolleras av nätverk, där vissa typer av nyheter cirkuleras och kontrolleras av nyckelpersoner, vilket även pekar mot att de nya sociala medierna håller på att bli mer självständiga från traditionella medier. Detta kan potentiellt bli ett starkt verktyg för att förklara varför populistiska grupper verkar dras till sociala medier, då detta visar hur relativt radikala grupper kan organisera sig utanför traditionella medier och cirkulera nyheter som sprider en väldigt specifik världssyn. Till exempel opinionen angående att det skedde ett storskaligt valfusk verkar ha utvecklats huvudsakligen parallellt med traditionella medier, från nyhetssidor som Breitbart vilket Trump flera gånger tweetade om. De traditionella medierna var mycket mer försiktiga med att direkt hävda påståenden om valfusk, och Newman med flera identifierar en ökande styrka i de alternativa medierna att konkurrera med sina etablerade, traditionella motparter (Newman m.fl., 15). Detta kan ses som en vidareutveckling av Peterssons tvåstegshypotes, och kommer kommenteras på i koppling till detta, men med ett mer konkret fokus på social media.

Teorier om Populism

Då begreppet Populism idag har en varierande innebörd i den samhällsvetenskapliga kontexten vill vi använda oss av ett teoretiskt ramverk som får stå till grund för den definition av populism som vi väljer att arbeta efter. Vi väljer att använda oss av den brittiska populism forskaren Paul Taggart's bild av populism. I boken "Populism" av Christer Andersson benämner Taggart's svårigheten att definiera populism. Vidare i boken visar han ett antal mycket användbara punkter som speglar en generell uppfattning kring populismens innebörd.

- En ideologi som saknar egna grundläggande värden.
- En kraftfull reaktion på en utbredd känsla av kris.
- En anpassning till omgivningen "färgar, populismen som kameleont.
- En fientlighet mot representativ demokrati.
- En identifikation mot ett idealiserat hjärteland inom det samhälle som populismen tillhör. (Andersson, 17–18).

Representativ demokrati är inte heller det ett enhetligt begrepp. Det finns flera olika modeller med högre eller lägre grad av aktivt deltagande från medborgarnas sida. Men i Anderssons bok beskriver han representativ demokrati som sekretesskyddade och fria val. Populisten har en generell negativ bild till den representativa demokratin. Den negativa bilden balanseras av en desto mera positiv bild av *folket*. Populister identifierar sig med en idealiserad bild av folket. Taggart's största bidrag till populistiska forskningen är begreppet *hjärteland*. Hjärteland syftar på en romantiserad bild av en befolkning som är anständig och enhetlig (Andersson, 20). Idén om ett hjärteland finns i tanken om ett vi-mot-dom känslan.

Nadia Urbinati lägger i *Democracy Disfigured* fram flera teorier angående populism, och faran det potentiellt utgör för ett representativt demokratiskt system. Här kan man särskilt belysa hur Urbinati beskriver populism som en mobiliserande faktor för delar av folket (Urbinati, 128). Genom sociala mediers frammarsch kan man se hur populistiska figurer har kommit att försöka använda denna mobiliserande effekt på en mycket större skala, vilket kan observeras i hur Trumps tweets följer traditionella populistiska mönster (Urbinati, 129). Hon går dock även in i den plebiscitära teorin, vilken hävdar att det finns en fara i att sensationalisera politiker allt för mycket. I en plebiscitär demokrati saknar folket förmågan att kontrollera dagordningen och ta upp sina agendor, och reduceras till "a mass spectator of political elites" (Urbinati, 171), vilka istället endast tar en politisk ståndpunkt genom att stötta relevanta politiska eliter.

Artikeln *Populism and Social Media: How Politicians Spread a Fragmented Ideology* är en generell undersökning om hur populism manifesteras i nya mediaformer, och vad som är de huvudsakliga karaktärsdragen för dessa manifestationer. Högerriktad populism beskrivs huvudsakligen vara riktad mot att kritisera den etablerade traditionella media. Med detta ger sociala medier de verktyg som populistiska element behöver för att effektivt nå ut till stora grupper, utan stöd från en etablerad aktör. Denna självständighet ger dem en frihet att sprida vilken agenda de dömer lämpligt, även om detta går emot den etablerade normen. Denna typ av slutsats går definitivt att känna igen i Trumps diskurs, över både traditionell och social media, och den politiska högern som helhet verkar ha tagit stora steg för att använda sig av alternativ media om de exkluderas är den traditionella. Denna artikel är huvudsakligen användbar för att bilda sig en bakgrundsförståelse för de etablerade metoderna som populistiska grupper frekvent verkar använda sig av online.

Teorier om Retorik

En viktig del för att kunna analysera hur Donald Trumps politiska uttryck kommer till ytan i sitt traditionella tal grundar sig i retorik. Syftet med alla tal är att stärka ens synvinkel och ståndpunkt. Grunden ligger i teorin kring retorik. Retoriken beskrivs som tre byggstenar. Dessa är Etos, Lagos och Patos.

Ethos handlar i korthet om att få åhörarna positivt inställda till det argument du ska föra i ditt anförande. Är publiken positivt inställda ökar mottagligheten för själva argumentationen. Ethos kan konstrueras från två motsatta håll. För det första handlar det om att få publiken att känna sig trygga, detta ökar möjligheten för publiken att ta emot nya idéer och tankar. Publiken uppskattar att tillhöra samma lag som den som talar (sändaren). Målet är att skapa en vi-känsla. Olika typer av *smicker* har alltid varit populärt när det kommer till att skapa ethos. Sändaren visar artighet till sina åhörare vilket stärker vi-känslan. Motsatsen till detta smicker blir förtal. Att smutskasta andra sändare försvagar deras ethos. Kriteriet för att ethos ska försvagas är att anklagelserna mot andra

Olof Roschat

sändare kan ses som trovärdiga. I praktiken kan det vara svårt att veta vad som är äkta och vad som är falskt. Det artighetsfraser som utbytes är svåra att veta ifall det är äkta eller falska (Renberg, 26–27).

Lagos är kärnan i verbal retorik, när man kritiskt analyserar en verbal framställning handlar det om att undersöka logiken i argumenten. Stämmer den verklighetsbild jag blir presenterad (Renberg, 29)?

Pathos handlar om det mest vitala övertygelsemedlet enligt många retoriker. Pathos handlar om den känslomässiga beröringen en sändare skickar till sina mottagare. Dessa känslor kan både vara positiva och negativa. I en kontext kan känsla av fruktan vara att oppositionen kommer till makten vilket riskerar att förstöra det samhälle vi lever i idag (Renberg, 29).

Analys av Tal & Twitter

Donald Trump är USA:s ex-president, och välkänd för att vara relativt frispråkig av sig. Han har flera gånger landat i blåsväder till följd av uttalanden han har gjort på Twitter, eller i intervjuer. Vid den perioden vi analyserar, ett tal från den 2:e december och hans Twitter från 1:e till 7:e december 2020, var Donald Trump fortfarande president, en av världens mäktigaste personer, och en känd populistisk figur. Denna analys kommer först att applicera de tidigare nämnda teorierna för att hitta de ideologiska och retoriska nyckelpunkterna i hans tal, innan vi går vidare för att göra detsamma för hans Twitter. Det är huvudsakligen i nästa del av uppsatsen, **Jämförelse och Diskussion**, som dessa kommer att kontrasteras mot varandra för att se vad som gör dem unika.

Trumps Tal *Remarks on the Presidential Election*

Den andre december 2020 höll Trump ett öppet tal i Washington DC, där han kommenterar på det nyligen avslutade presidentvalet. Detta tal fick stor journalistisk uppmärksamhet tack vare Trumps storslagna anklagelser, och televiserades nationellt över USA. Detta kom att bli Trumps första stora tal angående det potentiella valfusk han hävdade hade skett, och kan ses som startskottet för den populistiska mobiliseringen att överklaga det amerikanska presidentvalet 2020. Det huvudsakliga meddelandet med talet är tydligt, Trump hävdar att Demokraterna har begått ett storskaligt valfusk, vilket har kostat honom vinsten i valet och sätter den amerikanska demokratin på spel. Han hävdar tydligt att om inte demokraterna hade gjort detta, skulle han enkelt ha vunnit valet. Han hävdar konstant att hans största mål är att följa den demokratiska processen, “We are going to defend the honesty of the vote by ensuring that every legal ballot is counted and that no illegal ballot is counted” (Trump, 2020). Narrativet han målar med detta blir ett där han tar rollen som en bipartisk folkets kämpe, “I'm also representing all of the people that didn't vote for me” (Trump, 2020), där sanningen och det amerikanska folkets framtid blir det som verkligen står på spel.

En viktig punkt att belysa är den teoretiska retorik Trump använder sig av. Han uttalar en tacksamhet till sina mottagare (åhörare) ett flertal gånger genom talet, vilket stärker sitt ethos i talet. Han spelar på en tydlig vi-känsla i sin argumentation. Han vill att “we” som enhet ska försvara oss emot de andra. Han argumenterar också som ovan nämnt att folkets framtid står på spel. Detta skapar känslan (pathos) av rädsla, en fruktan för vad som kan tänkas ske ifall motståndarna kommer till makten. (Renberg,29).

Fortsättningsvis går det att se de populistiska element som Urbinati identifierar. Det etableras ett klart vi-mot-dem tänkande genom talet, där folket “And we're returning power to you, the American people” (Trump 2020) ställs i kontrast till den odemokratiska eliten “They don't want America first. They only want power for themselves” (Trump 2020). Detta är en klar populistisk retorik, och tar följer de grundläggande mönstret som Urbinati och Paul Taggars lägger fram, där ett annars komplext politiskt system kan reduceras till en kamp mellan folket i helhet, och en liten odemokratisk elit som antagonister (Urbinati, 131). Därav även om Trumps anklagelser kan ses som ett hot mot det demokratiska systemet är även de demokratiskt grundade, men ifrågasätter validiteten hos de institutionerna som har genomfört valet. Även detta är ett traditionellt populistiskt inslag då skepticism för institutioner som står i vägen för majoritetens vilja nämns av Urbinati som en definierande faktor (Urbinati, 132). I detta fall målar Trump en bild av att majoritetens vilja skulle vara att han är president, då han skulle ha vunnit valet om det inte vore för valfusk.

Trump är dock relativt direkt med att han försöker ta tillbaka sin roll som presidenten genom detta, “Maybe you'll have a re-vote, but I don't think that's appropriate [...] I very easily win, in all states, I very easily win these swing states” (Trump, 2020), och ett återkommande fokus på hans mål att vinna valet. Detta blir en viktig del av vad som separerar Trumps populistiska uttalanden från vad som annars skulle kunna kallas ett ‘popular movement’, då det görs tydligt att det finns en ledare som styr rörelsen, och att dess konkreta mål är att genom överklagelse av valet få politisk makt (Urbinati, 129). Detta lyser fram även genom Trumps tidigare nämnda försök att hävda att hans överklagelse endast är i demokratins intresse. Att han skulle ha vunnit ett rättvist val presenteras som ett klart faktum, “And I very easily win, in all states, I very easily win these swing states” (Trump, 2020), vilket pekar mot ett dolt bristande intresse av det politiska process värdet. Idéen med valet verkar i dessa uttalande mer vara att rättfärdiga Trumps fortsatta presidentskap, vilket även om han hävdar ligger i folkets intresse, är distinkt annorlunda från att folket faktiskt ska uttrycka sina åsikter genom den demokratiska processen.

Särskilt fokus kan läggas på att Trump hävdar att det finns en stor fara i detta. Fientliga utländska makter väntar på att utnyttja detta, “there is no one happier right now than China” (Trump, 2020), och statens framtid står på spel “our country cannot live with this kind of an election” (Trump, 2020). Som Urbinati etablerar i sin analys av Aristotle är det ofta starkt gynnande för demagoger som söker politisk makt att ena folket under sig mot en fiende (Urbinati, 139). I detta fallet blir det klart i ett populistiskt intresse att försöka ena och stärka hans följares handlingskraft genom att måla upp det potentiella valfusket som en attack av en främmande makt, vilken stötts av de lokala fienderna han försöker att övertala i sin attack mot valet- demokraterna.

Trumps Twitter Mellan 1:e och 7:e December, 2020

Trump är välkänd för att flitigt använda sig av Twitter, och visa dagar har han publicerat så många som 50 tweets på sitt personliga konto. Som etablerat finns det svårigheter i att analysera tweets, då dessa är mycket kortare och generellt mindre sammanhängande än ett tal. Tveklöst finns det dock mycket information man kan samla från att analysera dem, och de ger en inblick i en mer ofiltrerad retorik jämfört med ett traditionellt tal.

Jämfört med sitt tal verkar Twitter ta en mer direkt ton på populistiska uttalanden. Istället för att explicit värna demokratin i sitt tal blir Twitter mer fokuserat på att helt enkelt vinna, genom uttalanden som att valet inte är nödvändigt då han vet att han har flest röster (Dec. 1, 14:03) Trump's generella twittrande under den aktuella perioden går i samma tema som det traditionella talet. Starka och tydliga åsikter delas kring det nyligen avslutade valet, vilka som ska stå som ansvarig för det felaktiga resultatet, och varför valet ska ogiltigförklaras. Framför allt benämns det utpekade guvernörerna i de relevanta staterna som syndabockar- "We received more LEGAL votes by far. All I can do is run, campaign, and be a good (great!) President – it is 100% up to the states to manage the election. Republicans will NEVER forget this"(Dec. 5, 22:33). Detta inlägg från Trump den 5 december symboliserar en generell bild kring både hur han väljer att uttrycka sig, samt hans ståndpunkt. Tydligt blir hans distinktion där han delar upp befolkning efter "We" och "Them". Fortsättningsvis kan man anmärka att han lägger ett större fokus på medias roll inom politiken på sin twitter. "The only thing more RIGGED than the 2020 Presidential Election is the FAKE NEWS SUPPRESSED MEDIA". (Dec. 4, 19:54), vilket står i kontrast till hans traditionella tal, där han effektivt var bunden att behöva samarbeta med traditionella medier till en viss utsträckning för att kunna få sitt tal visat på TV. När Trump inte längre behöver detta samarbete för att få sin röst hörd blir därav hans ton mot medierna hårdare.

Dessa uttalanden kan ses som representativa för populismens mobiliserande faktor, då de enkla förslagen på lösningar och syndabockarna blir ett sätt att aktivera hans följare, och få dem att engagera sig mer med hans planer. Detta stötts av Urbinatis populistiska analys, och den hotfulla tonen detta ofta kan ta, som när senatorer pekats ut för att inte göra tillräckligt för att inte hjälpa Trump vinna valet (Dec. 7, 15:37), eller ett mer direct "call to action" för hans supportrar (Dec. 7, 18:29). Urbinati etablerar att denna mobiliserande faktor är en nyckelpunkt av populistisk teori (Urbinati, 30), men dessa mobiliserande uttalande verkar ofta vara enkla, direkta svar, som att en guvernör lätt skulle kunna vinna honom valet med en "special session" (Dec 7, 00:01), eller att ett starkt förhör skulle kunna avslöja allt valfusk i Georgia och ge Trump en lätt vinst där (Dec 3, 19:01). Dessa direkta, praktiska lösningar verkar vara särskilt närvarande i hans Tweets, jämfört med talet som fokuserade mer på svårigheterna som skulle ligga framför honom i hans försök att bevisa valfusk. Att lägga mer fokus på hans lösningar, som målas upp som konkreta och lätta att genomföra, kan tolkas som att Trumps diskurs rör sig mer mot en plebiscitär riktning. Dessa direkta metoder är troligen vad hans anhängare vill höra och blir starkt motiverande, till skillnad från att fokusera på de mer realistiska problemen som troligen ligger framför honom i processen av att överklaga ett demokratiskt beslut. De kan därav ses som ett försök att vinna popularitet hos folket, och stärka tron hans följare redan har i honom. Detta är ett vanligt fenomen när politiska

ledare engagerar sig i det offentliga forumet, och som Urbinati etablerar i sin diskussion om plebiscitära teori, "Political leaders [...] use forums only in order to acquire popularity" (Urbinati, 52). Även Taggarts betonar detta när han beskriver Populismen som en kameleont. Trump's sätt att anpassa sin politik och komma med praktiska lösningar till dåvarande situation. (Andersson, 21). Om man bygger vidare på det plebiscitära tankesättet kan man se en sida av Trump som effektivt målar sig själv som en folkets kämpe, utan att direkt engagera sig med folket. Genom sin Twitter diskurs har Trumps tweets ofta tusentals retweets och likes. Det är klart att han har ett stort påföljande på Twitter. Dock även om Twitter presenterar en möjlighet att engagera sig med alla dessa figurer fokuserar Trump huvudsakligen sin uppmärksamhet på andra stora konservativa figurer. Hans retweets är huvudsakligen från stora, etablerade konton som oftast har flera hundratusentals följare, t.ex. från den välkända konservativa bloggaren @TheRightMelissa (Dec. 1, 13:47), och den republikanske senatoren @burtjonesfora (Dec. 7, 18:29). Trump har inte under denna period retweetat eller kommenterat på inlägg från några meningsmotståndare, utan omger sig istället helt med likasinnade personer som stöttar hans politiska åsikter.

Jämförelse och Diskussion

Vi har så här långt utvärderat *Remarks on the Presidential Election* och Trumps Twitter separat, och genom detta hittat flera likheter. Det är tydligt att flera traditionellt populistiska tecken går att identifiera i båda dessa källor. Genom att utvärdera dem mot varandra blir det dock mycket mer tydligt var dessa likheter slutar, och vad som verkar separera den annars liknande populistiska diskursen beroende på vilken plattform den existerar. Vi diskuterar även de slutsatserna vi har dragit utifrån en normativ ståndpunkt, och om de förändringarna på diskursen vi har identifierat kan ses som positiva eller negativa för det liberala, demokratiska samhället.

Jämförelse av Traditionell och Social Media

Då både *Remarks on the Presidential Election* och Trumps Twitter i tidiga december 2020 är liknande källor från samma period finns det självklart övervägande likheter mellan dem. Dock betyder dessa starka likheter även att skillnader står ut mer. Med kontrollerade variabler som tid och talare kan man därav försöka etablera mönster till hur Trumps uttryck i traditionell och social media konkret skiljer sig åt.

Social media är generellt mycket mer kortfattat än traditionell media. Detta kan attribueras till flera orsaker, som Twitters gräns på 280 tecken per meddelande, och förväntningarna i traditionell media att tal bör ha ett större omfång. Om Presidenten gick ut och endast talade kort i två minuter skulle trots allt de som hade rest för att kunna se talet bli missnöjda, och det finns därför ett incitament till att förlänga det. Men detta förkortade mediumet har flera andra påtagliga effekter på hur diskurs sker. Resonemang verkar försvinna, och medan ett tydligt resonemang byggs i talet verkar Tweets huvudsakligen endast vara korta, direkta meddelanden. Kort sagt verkar det som den korta, punktliga stilen i diskurs som finns på Twitter dummar ner

Olof Roschat

meddelanden, och reducerar dem till att vara så korta och effektiva i att framföra sitt meddelande som möjligt. De flesta tweets Trump publicerar verkar vara runt en mening, men även de längre, so till exempel “Wow! Blockbuster testimony taking place right now in Georgia. Ballot stuffing by Dems when Republicans were forced to leave the large counting room. Plenty more coming, but this alone leads to an easy win of the State!” (Dec 3, 19:01) blir lätt en sensationell titel, även om den inte ger mycket konkret information om vad som egentligen händer. En liknande formulering från talet går in på mycket mer detalj, och säger i stället att “Here are just some of the additional facts that we've uncovered. Many voters all across Pennsylvania received two ballots in the mail and many others received mail-in ballots for which they never applied.” (Trump, 2020) vilket underbygger hans argument med bevis till en mycket större utsträckning än de korthuggna twitter meddelandena.

Där traditionell media utmanar Trump, kan social media selektivt användas för att stötta. Logistiken runt att televisera ett tal betyder att Trump nödvändigtvis behöver engagera sig med den traditionella median vilken ofta har haft ett antagonistiskt förhållande till honom. Man kan observera hur Trump flera gånger nämner median under sitt tal, men alltid förhåller sig kritisk till dem “Many people in the media and even judges so far have refused [...] to say you're right” (Trump, 2020). Denna kritiska framförhållning kan man ställa i kontrast till Twitter, där han inte verkar engagera sig med den ‘mainstream’ media han är karakteristiskt kritisk emot. Även om han fortfarande förhåller sig kritisk till den och kort lägger fram kommentarer som “I read the Fake News Washington Post as little as possible!” (Dec. 5, 17:54) så kommenterar han aldrig på artiklar eller ger kommentarer till dessa ‘fientliga’ nyhetspublicenterna. Om Trump engagerar sig med en nyhetsproducent på Twitter verkar detta huvudsakligen vara med explicit konservativa nyheter som tydligt tar hans sida i försöket att överklaga valet. Till exempel retweetas artiklar från Breitbart vid flera tillfällen, “Donald Trump Calls In to Arizona Voter Fraud Hearing: We're Fighting Back <https://t.co/pzDS6YnwSf> via @BreitbartNews. A very inspiring hearing. Such great support from both witnesses to election fraud and political leaders!” (Dec. 1, 03:13), en nyhetshemsida som tar en direkt högerpolitisk ståndpunkt i den politiska diskursen. Detta går att koppla till studien *Internet, News, and Political Trust*, som stöttar att social media i helhet rör sig i en mer alternativ riktning, där det sätter sig i opposition till vad som mer och mer har börjats kallas för ‘mainstream media’ (Ceron, 495). Idéen att social media binder sig samman med alternativa nyhetskällor för att skapa ett alternativ till den ‘mainstream’ media som möter kritik i populistiska cirklar kan ses som en vidareutveckling av den framväxande ‘fifth estate’ som Newman m.fl. diskuterar (Newman m.fl., 9), dock i detta fall med en mer symbiotisk relation mellan alternativa nyhetskällor som Breitbart, och social media som används för att sprida deras inflytande genom aktörer som Trump.

I helhet verkar det som Twitter ger en mycket större möjlighet för Trump att kontrollera vilka motståndare och vänner han engagerar sig med, och under vilka termer. Att han inte konkret engagerar sig med sina meningsmotståndare via Twitter kan klart ses som negativt. Utan någon diskurs mellan Trump och hans motståndare finns det en risk att den politiska diskursen reduceras till ett försök att måla upp sig själv i det mest positiva ljuset möjligt, utan att faktiskt ge riktig substans och policy till sina påståenden. Detta kombinerat med oförmågan att engagera sig med

Olof Roschat

folket och istället helt omge sig av likasinnade inflytelserika figurer och nyhets producenter ökar risken för den typ av plebiscitära demokrati som Urbinati diskuterar, vilken hotar att reducera folket till "a mass spectator of political elites" (Urbinati, 171). Med Twitter som plattform blir det därav lättare för Trump att kontrollera vilken information hans följare får, och vilka nyhetskällor dem läser. Detta kan kopplas till den tvåstegshypotes som i Peterssons teorier om opinionsbildning. Trump blir effektivt ett mellansteg i denna situation, där han kan förmedla av vilka nyheter som vidarebefordras till de massorna som följer honom, och vilka nyhetskällor som exkluderas (Petersson, 167), i detta fall den 'fake media' som han kritiserar och exkluderar från att vara närvarande i hans tweets. Dock om man väljer att tolka median som en demokratisk institution, kan hela den växande kritiken mot mainstreammedia ses som en förlängning av Ceron's teorier, som menar att en ökad konsumtion av social media är en oberoende variabel som leder till en lägre tillit för etablerade mediasystem (Ceron, 495). Denna sjunkande tillit drivs troligen endast vidare och blir starkare av Trumps kritiska kommentarer (Dec. 1, 19:31) på plattformen, men tonas ner i traditionell media. Trots allt är det som följer Trumps tal troligen inte allt för kritiska mot traditionell media, då detta är den huvudsakliga plattformen som Trumps tal televiseras genom. Det går även att expandera detta vidare utifrån idén av media som en 'fourth estate', är det tar en kritisk roll i att moderera ett politiskt system även om det står utanför det (Newman m.fl., 7) Ur detta perspektiv står social media som en potentiell 'fifth estate', som kan konkurrera med den etablerade median i att vara en självständig källa till information, fri från den etablerade politiska ordern (Newman m.fl., 8). Det går dock klart att ifrågasätta hur självständigt denna 'fifth estate' egentligen blir när den amerikanska presidenten själv är aktiv på den, och aktivt har förmågan att kurera vilka typer av information en stor del av hans följare får tillgång till.

Trump's generella diskurs varierar också mellan plattformar, och det traditionella talet verkar hålla en högre formell standard i hur han väljer att uttrycka sig. Som etablerat i de individuella analyserna spelar demokratin och dess värderingar en mycket större roll i hans formella tal, där processen att överklaga valet högst blir för att skydda den Amerikanska demokratin, något man kan se i citat som "I don't mind if I lose an election, but I want to lose an election fair and square" (Trump, 2020). I kontrast till detta blir det på Twitter ett mycket större fokus för Trump att vinna valet, "will easily & quickly win Georgia if Governor @BrianKempGA or the Secretary of State permit a simple signature verification [...] Why are these two Republicans saying no? If we win Georgia, everything else falls in place!" (Dec. 5, 17:02) I helhet märks det generella språkvalet som mycket mer ordentligt, jämfört med hur hans Tweets presenteras. Twitter verkar därav komma till kärnan av Trumps meddelande mycket mer direkt, troligen som en konsekvens av deras korta längd och mer sensationella natur. Detta kan både ses som positivt eller negativt, men det finns en påtaglig skillnad mellan dessa två plattformarna och deras användning.

Denna analys kan verka oroande. Ett mer impulsivt kommunikationssätt, där information inte understöds och endast lika tänkare diskuterar och engageras låter klart som det skulle vara skadligt för den liberala demokratin. Som Urbinati kommenterar är det kritiskt att folket i en liberal demokrati får tillgång till nödvändig information för att göra välutbildade val (Urbinati, 59). Med en rörelse mot Twitter skulle troligen det endast bli svårare att få korrekt information och kunna

delta i det politiska fältet på ett upplyst sätt. Det går klart inte att ignorera detta, då ett flertal studier har visat en markant ökning i hur mycket folk använder sig av sociala medier för att få sin information- Mellan 2007 och 2011 visar Newman m.fl. hur andelen av befolkningen som aktivt har profiler på social media har ökat från 17 till 60 procent (Newman m.fl., 9).

Teoriprovande Aspekt

Det är en välanvänd kritik av Trump att hans retorik är högt populistisk. Som vi har funnit i både de separate analyserna och jämförelsen verkar detta vara helt korrekt inom de materialet vi analyserar. Trump använder sig flitigt av de klassiska populistiska retoriska verktygen, och hela försöket att överklaga det amerikanska presidentvalet kan ses som en överhängande kritik mot vad Trump ser som korrupta institutioner, vilka endast står i vägen för folkets, vilket i detta fall är majoritetens vilja- att han skall vara deras president. Denna ideologiska vinkel är en etablerad del av populism (Urbinati, 132), och Trump passar väl in i detta mönster. Det blir dock svårare att tydligt analysera den plebiscitära teorin som Urbinati presenterar, vilken även verkar passa in. Även om man kan observera att Trump förenklar politiska punkter på Twitter för att nå så brett som möjligt och skapa en starkare reaktion, så blir det svårare att observera hur hans följare och potentiellt även motståndare påverkas av detta, vilket är vad den plebiscitära teorin fokuserar på. För att få en tydligare bild av detta skulle troligen vidare forskning behövas, med ett fokus på hur andra Twitteranvändare reagerar på Trumps användning av plattformen. Det är dock tydligt att Trump huvudsakligen talar till sina följare, inte med dem. Hans retweets under denna period engagerar sig endast med inflytelserika politiska figurer, som Breitbart eller senatorer, istället för att dela eller svara på åsikter från den gemene mannen som populism annars hävdar att de representerar. Hans användning av källor som Breitbart har även intressanta konsekvenser för teorierna angående 'the fifth estate', där internet agerar som en ny informationsförmedlare i samförstånd med mindre nyhetskällor som står utanför den etablerade 'mainstream' (Newman m.fl., 10). Det verkar i fallet med Trump utvecklas en kombination av tvåstegshypotesen och 'the fifth estate', där social media används av nyckelpersoner för att lyfta fram och vidareförmedla mer obskyra, alternativa nyhetskällor som Breitbart, vilket ger dem en chans att konkurrera mot den etablerade storskaliga median som Trump frekvent anklagar för att vara fake news.

Valet av teori kring retorik är mycket intressant ur en ren argumentation analytiskt perspektiv. Vald teori är välfungerande för att analysen hur Trump i sitt traditionella tal använder sig av stora mängder retorik för att övertyga sina anhängare om felaktigheter i valresultatet. Vald teori är möjligen inte lika väl tillämplig när det kommer till att jämföra Trumps Tweets. Då den retoriska teorin syftar på att analysera verbal retorik blir det mindre lyckat på Donald Trumps Tweets. Den retoriska teorin blir så till följd inte användbar ifall vi skulle vilja applicera den i jämförelsen av uppkomsten av populistiska uttryck.

Normativ Aspekt

Det är nära på omöjligt att diskutera populism utan att nämna hur det påverkar demokratin i helhet. Flera tänkare har redan diskuterat populism generellt, dock blir påverkan av social media ett mer niche ämne som inte har utforskats till någon större utsträckning. Bör med denna jämförelse i åtanke den mer socialt-medialiserade diskursen ses som ett potentiellt problem för demokratin i helhet?

I en kritisk analys finns det klart negativa aspekter som visar sig i social media, om man utgår från ett traditionellt, liberalt representativt-demokratiskt synsätt. Från detta synsätt verkar social media presentera en kombinerad fara, om man utgår från Urbinatis synsätt. Det både förenklar politik till slagord och mig-mot dig retorik, där politiker försöker se så imponerande ut som möjligt i korta meddelanden, samtidigt som det försöker mobilisera folket med traditionella populistiska metoder. Blir en 'urholkad' diskurs, där allting verkar dummas ner jämfört med traditionell media. Därav enkapsulerar den ökade Twitter-diskursen potentiellt både plebiscitär demokrati (Urbinati, 171) och populism (Urbinati, 130). Faran i detta blir huvudsakligen att om Twitter-diskursen tar en större och större roll i det politiska rummet kommer mindre klar information att nå folket, och deras möjlighet att göra upplysta, välinformerade val förminskas. Konsekvensen av detta skulle troligen bli det Urbinati beskriver i sin diskussion av plebiscitär demokrati, där folkets roll i den politiska diskursen blir att välja den mest populära figuren att styra (Urbinati, 199). Det verkar vara med hjälp av denna typ av politiska filosofi som Trump siktade att överklaga valet, och med hjälp av sin starka popularitet hos en stor del av väljarna kunna driva fram en åsikt som han hävdar representerar majoriteten, även om de demokratiska institutionerna som arrangerade valet hävdade olika. I helhet blir detta ett svårt ämne att dra konkreta slutsatser runt social media, då flera statsvetenskapliga forskare redan har varit oense om hur detta påverkar den demokratiska processen (Ceron, 489).

Det mer populist-positiva synsättet bör även nämnas, och de potentiella meriterna som social media kan ha för att upplyfta modern demokrati. Det man observerar hos Trumps tweets är ett väldigt direkt sätt att engagera sig med folket, då hans tweets jämfört med det televiserade talet väldigt direkt går till hans tankar och ideal. Även om de kan vara missledande i bevis och information, då hans frekventa anklagelser om valfusk har generellt inte kunnat konkret bevisas, är det aldrig otydligt vad hans mål och avsikter är. Medan hans tal ger flera orsaker och mål, blir det tydligt på twitter att hans mål är att vinna valet. Man kommer utan någon djupare analys direkt fram till kärnan av Trumps politik. Det går även att kommentera på faktumet att Trump använder sig av en plattform som är högst öppen för folket i helhet, även om de inte har samma följande som Trump. Gemene man har inga riktiga möjligheter att komma med på nationell TV och uttrycka sina åsikter på det viset, dock kan vem som helst skapa ett konto på Twitter och engagera sig på det viset. Detta kan liknas till det klassiska Agoran, och flera forskare har gjort liknelsen att social media kan ses som demokratiskt upplysande då det ger varje individ en möjlighet att delta i den demokratiska diskussionen på en enad plattform (Ceron, 490). Detta kompliceras dock när man tar

Olof Roschat

i åtanke att Trump huvudsakligen talar till sin följare, inte med dem. Den faktiska diskussionen Trump för genom retweets är praktiskt taget exklusivt med likasinnade, inflytelserika politiker. Det verkar inte som att gemene man, varken vän eller motståndare, har möjlighet att faktiskt nå Trump med kommentarer eller meddelande. Med detta i åtanke verkar det som Twitter som ett potentiellt öppet demokratiskt forum hindras av ett plebiscitärt inflytande, där den politiska eliten huvudsakligen existerar i sin egen sfär där de når ut med meddelande till åskådare..

Så om det finns ett problem med social media, hur skulle man potentiellt försöka lösa detta? Social media presenterar trots allt en kolossal möjlighet för spridningen av information, både snabbare och med bredare utsträckning än traditionell media. I en ideal syn av social media skulle det kunna likna den uråldriga Grekiska Agoran, där samhället kunde samlas för att diskutera problem och genom ömsesidigt förtroende nå de bästa lösningarna (Ceron, 490). Därav blir det det svårt att rekommendera något så drastiskt som att begränsa politikernas tillgång till det, då de ändå är en del av demos som skulle ha stor roll på plattformen. En potentiell lösning för detta skulle vara någon slags av kvalitetskontroll för inflytelserika figurer, där meddelanden som når brett och har stor vikt måste uppfylla en viss kvalitet. Något liknande till detta har redan börjat appliceras av Twitter vid denna tid, då tweets angående ämnen som bedöms vara särskilt viktiga, t.ex. Corona pandemin och anklagelserna för valfusk i USA:s 2020 presidentval markeras särskilt. Välkänt är trots allt Trump för tillfället bannlyst från Twitter. Här blir det dock även en fråga om vilka viktiga ämnen som bör modereras, och till vilken utsträckning. Medan för lite kontroll kan leda till de potentiella populistiska hoten som tidigare har diskuterats, kan för stor kontroll ses som försök att gynna vissa grupper och leda till korrupcion, där de teknikföretagen som äger och kontrollerar dessa viktiga plattformar har potentiellt en kolossal makt över hur individers opinion bildas. Att verkligen gå ner i denna fråga skulle bli ett ämne för stort för denna undersökningen, men är troligen ett ämne som kommer behöva utforskas mer i framtida forskning.

Avslutning

I helhet är social media ett relativt nytt ämne i politisk forskning, och kommer troligen bara att bli mer relevant med tid. Med ett så starkt verktyg kommer utan tvekan populistiska figurer att försöka använda sig av detta för att mobilisera folket, och det blir en demokratisk utmaning att anpassa både social media till det liberala demokratiska synsättet, och att anpassa både liberal demokrati att kunna koexistera med social media, och den sociala median för att inte bli skadlig mot de etablerade demokratiska systemen.

Sammanfattning av Resultat

I helhet kan man observera tydliga populistiska element både i Trumps användning av traditionell och social media. Det finns generellt fler likheter mellan dessa två plattformarna än skillnader, men skillnaderna blir därav särskilt viktiga att observera. Social media verkar generellt amplifiera flera av de populistiska och särskilt de plebiscit demokratiska elementen i en diskurs. Frekvent kan

man observera hur Twitter fokuserar mindre på kontext och förklaringar, och i stället sammanfattar diskurs till förenklade nyckelfrågor, där vinst ställs mot absolut förlust, och oftast hänger på konkreta, praktiska lösningar.

Den kontrollen social media ger en politisk figur tillåter dem även att endast omge sig av liknande åsikter, och engagera med frågor som de har svar på- Trump är i sitt tal tvungen att ta hänsyn till journalister och en större mediakontext som han kommer placeras i, medan på twitter kan han attackera sina motståndare utan att behöva stå till svars för motargument, då man kan helt enkelt ignorera dessa. Även om Twitter kan ses som en offentlig plattform alla har tillgång till verkar den politiska diskursen därpå vara högst polariserad, och Trump engagerar sig endast med inflytelserika, likasinnade politiska figurer. Från ett normativt perspektiv kommer troligen samhället behöva träda försiktigt runt detta ämne. Helt obegränsad social media kan ha starka konsekvenser för den liberala demokratin, medan en allt för hård kontroll troligen skulle kväva den politiska diskursen och sätta otrolig politisk makt hos de som kontrollera dessa sociala medier.

Potential för Vidare Forskning

Då mer politisk diskurs rör sig online blir det endast viktigare att fortsätta se över både hur social media används av politiska figurer, och dess potentiella påverkan på det demokratiska systemet. Som har diskuterats i den normativa sektionen finns det potentiella faror för demokratis välmående, och att identifiera dessa tidigt kan vara nyckeln till att stärka det demokratiska systemets uthållighet. Dock vilka metoder och till vilken utsträckning man bör moderera fri social media är ett huvudsakligen normativt ämne som verkar ha ökat i relevans på den sista tiden då till exempel Donald Trump och flera av hans supportrar förde sig till appen Parler när deras uttalande fick flera av dem bannlysta från Twitter. Detta kan peka mot att den 'fifth estate' som Newman med flera diskuterar är långt ifrån en enad grupp även om de kollektivt har sin alternativa natur, och känner av de ideologiska splittringarna man ofta kan observera i 'mainstream' media- Ett ämne som utan tvekan skulle kunna studeras.

Det skulle även vara av stark relevans att vidare utvärdera den plebiscitär teorin genom hur folkets opinioner bildas genom Twitter, i stället för att endast fokusera på hur Trump uttrycker sig. Detta skulle troligen kräva en mer kvantitativ undersökning av de massorna som använder Twitter ur ett perspektiv som fokuserar huvudsakligen på psykologi och opinionsbildning, och skulle bli för stort i skala för att inkludera i denna uppsats.

Källförteckning för Litteratur

Andersson, Christian. (2009) 1:1 Upplaga, *Populism*, Studentlitteratur

Ceron, Andrea. Internet, News, and Political Trust: The Difference between Social Media and Online Media Outlets, i *Journal of Computer-Mediated Communication*, Volume 20, Issue 5, 1 September 2015, Pages 487–503, <https://doi.org/10.1111/jcc4.12129>

Dagens Nyheter. (2020). *Så Byggdes myten om valfusket i USA*.

<https://www.dn.se/varlden/sa-byggdes-myten-om-valfusket-i-usa/> Hämtad: 3 Januari 2022

Engesser, Sven & Ernst, Nicole & Esser, Frank & Büchel, Florin. (2016). *Populism and Social Media: How Politicians Spread a Fragmented Ideology*. Information, Communication & Society. 20. 1-18.

Esaiasson, Peter & Giljam, Mikael & Oscarsson, Henrik & Wängnerud, Lena, (2010). 3:3 Upplaga *Metodpraktikan: Konsten att studera samhälle, individ och marknad*. Stockholm: Norstedts juridik. (401 s.)

Nationalencyklopedin. (2021) *sociala medier*.

<https://www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/lång/sociala-medier> Hämtad: 3 Januari 2022

Newman, Nic & Dutton, William & Blank, Grant. (2012). “Social Media in the Changing Ecology of News: The Fourth and Fifth Estate in Britain”, i *International Journal of Internet Science*. 7.

Petersson, Olof (2009), 1:1 Upplaga. *Opinionsbildning*, SNS Förlag.

Renberg, Bo. (2007) *Retorikanalys*, Stockholm, Studentlitteratur.

Trump, Donald (Tal) “Remarks on the Presidential Election” (2020) *The American Presidency Project*, av UC Santa Barbara. <https://www.presidency.ucsb.edu/documents/remarks-the-presidential-election-0>

Trump, Donald (Twitter). Tweets av Donald Trump mellan 1:e till 7:e December, 2020. *The American Presidency Project*, av UC Santa Barbara. https://www.presidency.ucsb.edu/advanced-search?field-keywords=&field-keywords2=&field-keywords3=&from%5Bdate%5D=12-01-2020&to%5Bdate%5D=12-07-2020&person2=200301&category2%5B%5D=423&items_per_page=25

Urbinati, Nadia. (2014) *Democracy Disfigured*. Harvard University Press, <http://www.jstor.org/stable/j.ctt6wpndf>.

Källförteckning för Tweets

December 1, 2020

14:03:39 Do something @BrianKempGA. You allowed your state to be scammed. We must check signatures and count signed envelopes against ballots. Then call off election. It won't be needed. We will all WIN! <https://t.co/UiJrlyBGiK>

Retweets: 28771

Favorites: 105408

December 5, 2020

22:33:33 ...We received more LEGAL votes by far. All I can do is run, campaign, and be a good (great!) President – it is 100% up to the states to manage the election. Republicans will NEVER forget this.

Retweets: 23063

Favorites: 122610

December 4, 2020

19:54:47 The only thing more RIGGED than the 2020 Presidential Election is the FAKE NEWS SUPPRESSED MEDIA. No matter how big or important the story, if it is even slightly positive for us, or negative for them, it will not be reported!

Retweets: 57895

Favorites: 248555

December 7, 2020

15:37:34 The Republican Governor of Georgia refuses to do signature verification, which would give us an easy win. What's wrong with this guy? What is he hiding?

Retweets: 67866

Favorites: 316277

December 7, 2020

18:29:19 RT @burtjonesforGa: Georgia Patriot Call to Action: today is the day we need you to call your state Senate & House Reps & ask them to sign...

Retweets: 21692

Favorites: 0

December 1, 2020

13:47:10 RT @TheRightMelissa: Fake media preys on ignorance of how election process works Certifications are just clerical & not legally binding.....

Retweets: 9609

Favorites: 0

December 5, 2020

17:54:15 25, wow! I am surprised there are so many. We have just begun to fight. Please send me a list of the 25 RINOS. I read the Fake News Washington Post as little as possible!
<https://t.co/cEBM0bYuQ9>

Retweets: 35232

Favorites: 141720

December 1, 2020

03:13:58 Donald Trump Calls In to Arizona Voter Fraud Hearing: We're Fighting Back
<https://t.co/pzDS6YnwSf> via @BreitbartNews. A very inspiring hearing. Such great support from both witnesses to election fraud and political leaders!

Retweets: 23951

Favorites: 118000

December 1, 2020

19:31:28 Hope everybody is watching @OANN right now. Other media afraid to show. People are coming forward like never before. Large truck carrying hundreds of thousands of fraudulent (FAKE) ballots to a voting center? TERRIBLE - SAVE AMERICA!

Retweets: 51028

Favorites: 207415

December 5, 2020

17:02:08 I will easily & quickly win Georgia if Governor @BrianKempGA or the Secretary of State permit a simple signature verification. Has not been done and will show large scale discrepancies. Why are these two Republicans saying no? If we win Georgia, everything else falls in place!

Retweets: 53847

Favorites: 247557